

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/173/2017
Identifikačné číslo spisu: 2511202201
Dátum vydania rozhodnutia: 15.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2511202201.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu B., bývajúceho v U., právne zastúpeného JUDr. Dagmarou Hornákovou, advokátkou so sídlom v Seredi, A. Hlinku 3058/17, proti žalovanej BIOBOTANIK s. r. o., so sídlom v Piešťanoch, Radlinského 1616/4, IČO: 44 053 663, o určenie neplatnosti právneho úkonu, vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 9 C 24/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 18. januára 2017 sp. zn. 25 Co 622/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Piešťany (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 9. marca 2015 č. k. 9 C 24/2011-225 v spojení s opravným uznesením zo 16. septembra 2015 č. k. 9 C 24/2011-248 určil, že uznanie dlhu žalobcom uvedené v Uznaní záväzku dlhu z 21. júla 2010 je neplatné. O trovách konania žalobcu rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 18. januára 2017 sp. zn. 25 Co 622/2015 na odvolanie žalovanej rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením zmenil tak, že žalobu zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v prípade určenia neplatnosti uznania dlhu ako jednostranného právneho úkonu žalobcu, čo by navyše muselo predpokladať rozpor tohto právneho úkonu s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, cez prizmu ktorého ho žalobca žiadal posúdiť ako neplatný, konkrétne pre absenciu slobodnej vôle (žalobca tvrdil jeho uskutočnenie pod nátlakom), čo z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie neustálil, pričom podľa odvolacieho súdu táto tvrdená absencia z dokazovania ani nevyplynula, žalobca konanie pod nátlakom nepreukázal, navyše ani netvrdil v čom mal nátlak spočívať, len ho konštatoval, ako nezistil ani prípadnú chýbajúcu vážnosť, určitosť a zrozumiteľnosť, prípadnú nespôsobilosť konajúcej osoby (§ 38 Občianskeho zákonníka), nedodržanie zákonom požadovanej formy (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka) ako ani pre daný prípad možný do úvahy prichádzajúci rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), ešte neznamená, že žalovaný sa nemôže domáhať svojho práva na plnenie z právneho vzťahu strán, z ktorého dlh mal

vzniknúť. Navyše z vykonaného dokazovania vyplýva i to, že žalobca i v notárskej zápisnici č. 261/2010, NZ 26007/2010 z 21. júla 2010, ktorá sa stala exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku jednostranne uznal dlh o splnenie ktorého žalovanému ide, čo je potrebné odlišovať od privolenia žalobcu s vykonateľnosťou tejto notárskej zápisnice. Ak notár spísal súčasne zápis ako o právnom úkone (uznaní dlhu), tak aj o súhlase s vykonateľnosťou jeho záväzku (dlhu) z neho vyplývajúceho, ide o dva samostatné zápisy, z čoho potom tiež je možné vyvodiť, že pokiaľ by sa aj žalobca domohol neplatnosti žiadaného uznania dlhu obsiahnutého v konkretizovanej listine, existuje tu aj jeho ďalšie uznanie vyjadrené v inej listine, s inou formuláciou, čo by nepriaznivú situáciu žalobcu nevyriešilo. Záverom odvolací súd vyvodil právny záver, že žalobca nemá na požadovanom určení naliehavý právny záujem. O trovách konania žalovanej rozhodol podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“).

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie. Dovolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočívalo v nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 421 C.s.p., ktorá skutočnosť mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uvedená nesprávnosť mala spočívať v tom, že žalobca sa domáhal určovacou žalobou neplatnosti konkrétneho právneho úkonu a nie vyriešenia predbežnej otázky v rámci vecného posudzovania povinnosti žalobcu plniť, ako to nesprávne právne posúdil a ustálil odvolací súd. Navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne, aby vo veci sám rozhodol.

4. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 C.s.p.), a to oprávnenou osobou, zastúpenou advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach §§ 420 a 421 C.s.p.

7. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

8. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

9. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

10. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C.s.p.). V dôsledku viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

11. Najvyšší súd zastáva názor, podľa ktorého ak nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod [porovnaj tiež rozhodnutie veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 19.

apríla 2017 sp. zn. 1 VCdo 2/2017 (ďalej len „1 VCdo 2/2017“).

12. V danom prípade žalobca podal dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočívalo v nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 421 C.s.p., avšak spôsobom zodpovedajúcim § 432 až 435 C.s.p. dovolacie dôvody nevymedzil tak, ako to predpokladajú uvedené ustanovenia C.s.p. V prípade takéhoto dovolania (t. j. dovolania, v ktorom absentuje vymedzenie dovolacích dôvodov) súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania; jediný prípad, v ktorom súd výnimočne vedie dovolateľa k tomu, aby svoje dovolanie niečím doplnil alebo nedostatok dovolania v dovolacom konaní odstránil, vyplýva totiž z § 436 ods. 1 C.s.p. (pozri 1 VCdo 2/2017).

13. Na základe argumentácie a formulácií obsiahnutých v dovolaní nie je možné posúdiť [ani pri posudzovaní dovolania podľa jeho obsahu (článok 11 C.s.p.)], či žalobca prípustnosť podaného dovolania skutočne vyvodzuje z § 421 C.s.p., ktorý v dovolaní spomína. Žalobca totiž v dovolaní uvádza, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia skutočností zistených okresným súdom ako aj odvolacím súdom, ktoré spočíva v tom, že v danom prípade sa jednalo o určovaciu žalobu, ktorá by odstránila stav právnej neistoty žalobcu a vyriešila sporné právne otázky medzi účastníkmi konania a vytvorila pevný základ pre ich budúce právne vzťahy. Žalobca však netvrdí, že odvolací súd sa riešením určitej právnej otázky odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu alebo že táto otázka ešte nebola v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná odlišne. Preto takéto konštatovanie žalobcu nie je možné považovať za vymedzenie dovolacieho dôvodu v súlade s C.s.p. Sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo jednoduché spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní vecí významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 C.s.p., resp. § 432 C.s.p.

14. Je nepochybné, že žalobca podal dovolanie, ktoré má náležitosti v zmysle § 428 C.s.p., v jeho dovolaní však dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v §§ 432 až 435 C.s.p. Aj absencia tejto náležitosti je podľa C.s.p. dôvodom pre odmietnutie dovolania.

15. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dovolanie navrhovateľky ako procesne neprípustné odmietol (§ 447 písm. f/ C.s.p.).

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.